



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: [REDACTED], narozený [REDACTED]  
bytem i místem podnikání [REDACTED]

proti  
žalovanému: **PROFI CREDIT Czech a. s., IČO 61860069**  
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha

**o žalobě na zrušení rozhodčího nálezů a odkladu vykonatelnosti rozhodčího nálezů**

**takto:**

- I. Návrh, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Radkem Lubinou dne 8. 1. 2018, č. j. [REDACTED] se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

**Odůvodnění:**

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 14. 2. 2018 se žalobce domáhá zrušení rozhodčího nálezů rozhodce Mgr. Radka Lubiny citovaného ve výroku tohoto usnesení a odkladu jeho vykonatelnosti. Žalobce ve své žalobě uvádí jako zrušovací důvody to, že rozhodce neměl pravomoc předmětný spor projednat a rozhodnout, neboť svoji pravomoc dovozoval z neplatné

rozhodčí doložky (ust. § 31 písm. b) zákona o rozhodčím řízení), dále, že rozhodce nebyl ve věci nestranný, nýbrž byl podjatý ve prospěch žalovaného (ust. § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení) a dále, že žalobci nebyla dána možnost věc řádně projednat a rozhodce nepřihlédl k jeho zásadnímu procesnímu vyjádření (ust. § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení). Žalobce napadá rozhodčí nález z důvodu dle ust. § 31 písm. b) zákona o rozhodčím řízení, tedy z důvodu nedostatku pravomoci rozhodce v důsledku absolutně neplatné rozhodčí smlouvy, z toho také plyne, že spor rozhodoval ve smyslu ust. § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení rozhodce, který nebyl řádně účastníky povolán k rozhodování. Rozhodčí smlouva č. [REDAKCE] ze dne 23. 4. 2015 (dále jen „rozhodčí smlouva“), z níž žalovaný dovozuje pravomoc rozhodce rozhodovat spory plynoucí ze smlouvy o revolvingovém úvěru č. [REDAKCE] (dále jen „smlouva“), je absolutně neplatná pro rozpor se zákonem na základě ust. § 580 odst. 1 občanského zákoníku. Předmětná rozhodčí smlouva je v rozporu se zákonným ustanovením a to § 7 odst. 1 věta první zákona o rozhodčím řízení (platí, že rozhodčí smlouva má zpravidla určit počet i osoby rozhodců anebo stanovit způsob, jak počet i osoby rozhodců mají být určeny). V bodě 3.1. rozhodčí smlouvy bylo sjednáno, že veškeré spory ze smlouvy budou v prvním stupni rozhodovány kterýmkoliv z dohodnutých rozhodců uvedených v bodě 3.3 této rozhodčí smlouvy, kterému žalobce doručí žalobu... Z bodu 3.1.1. a násl. rozhodčí smlouvy je potom zjevné, že tím jediným subjektem, o němž je fakticky uvažováno jako o žalobci, je žalovaný. Žalobce dále odkazuje na judikaturu vyšších soudů k ust. § 7 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení, která je velmi přísná co do požadavku transparentnosti a objektivitě určení osoby rozhodce. Ve vztahu k řešené věci dospěla judikatura k pevnému závěru, že rozhodčí smlouva umožňující určit rozhodce tu stranu smlouvy, která bude vystupovat v procesním postavení žalobce, je neplatná pro nedostatečnou transparentnost – nedostatek záruk na nestrannost a nepodjatost takto určeného rozhodce. Rozhodčí smlouva je co do určení rozhodce netransparentní, dále obchází ustanovení o stálých rozhodčích soudech, je tudíž neplatná, rozhodce nemá pravomoc k rozhodnutí sporu. Další zrušovací důvod, který pokrývá ust. § 31 písm. c) zákona o rozhodčím řízení, a který žalobce touto žalobou uplatňuje, je- skutečnost, že ve věci vystupoval rozhodce, který nebyl nepodjatý a nestranný. Rozhodce Mgr. Radek Lubina je bezesporu ekonomicky závislý na žalovaném, pro kterého pravidelně a po dobu již několika let rozhoduje obdobné spory. Ve vztahu k uplatnitelnosti tohoto zrušovacího důvodu tedy k aplikaci ust. § 33 zákona o rozhodčím řízení platí bezesporu vše, co bylo uvedeno v samotném rozhodčím řízení, tedy kdy žalobce ve svém prvním vyjádření v rámci rozhodčího řízení, podjatost rozhodce řádně namítal, vyzval rozhodce ke vzdání se funkce ve smyslu ust. § 12 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení s tím, že pokud se funkce rozhodce dobrovolně nevzdá, podá obratem k obecnému soudu žalobu na jeho vyloučení dle ust. § 12 odst. 2 zákona o rozhodčím řízení. Než tak žalobce stačil učinit, byl mu doručen rozhodčí nález a dále i usnesení č. j. [REDAKCE] ze dne 5. 1. 2018, kterým žalobcem vznesenou námitku podjatosti rozhodce bez poskytnutí požadované odpovědi a s nařčením o účelovém vznesení této námitky zamítá. Žalobce má za to, že všechny osoby potencionálních rozhodců, které jsou označené v předmětné rozhodčí smlouvě, jsou osoby bezesporu navzájem spolupracující, a co je podstatné, trvale spolupracující se žalovaným, který evidentně totožnou rozhodčí smlouvu využívá v tisícovkách svých úvěrových smluv. Tím je dle žalobce automaticky založena specifická ekonomická závislost rozhodců uvedených v rozhodčí smlouvě, tedy i rozhodce Mgr. Radka Lubiny na žalovaném a jím hrazených poplatcích za rozhodčí řízení, což bez dalšího odbourává nestrannost, nezávislost a nepodjatost rozhodce. Dále, pokud jde o ekonomickou závislost rozhodce, odkazuje žalobce na některá rozhodnutí soudu. Dále žalobce uplatňuje důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení a tedy, že žalobci nebyla dána možnost věc před rozhodcem projednat. V článku 3.4. rozhodčí smlouvy je sjednáno, že rozhodce může nařídít ústní jednání, jestliže předložené písemnosti shledá nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 13. 9. 2017 výslovně uvedl, že trvá na ústním projednání věci. Stejný požadavek však vznesl ve svém vyjádření ze dne 9. 10. 2017 žalovaný, o čem se žalobce dozvěděl až z předmětného rozhodčího

nálezu, který žádal, aby k projednání jeho nároku bylo nařízeno ústní jednání. Rozhodce je v souladu s ust. § 19 zákona o rozhodčím řízení vázán dohodou účastníků na postupu řízení, a pokud účastníci řízení svou dohodu na postupu v řízení obsaženou v rozhodčí smlouvě, která obsahuje možnost vyloučení ústního jednání, dodatečně a jasně změní, tedy ústní jednání nejenže připustí, ale dokonce si ho i výslovně vyžádají, zakládá nenařízení ústního jednání ze strany rozhodce porušení principu rovnosti účastníků v řízení a porušení práva účastníků řízení na spravedlivý proces, kdy tito jsou vydáni napospas samovolné vůli rozhodce bez možnosti věc před tímto rozhodcem řádně projednat. Shodnou vůli účastníků řízení na tom, že projednání sporu před rozhodcem má být ústní, byť je jí dosaženo až v průběhu řízení, je třeba posuzovat jako změnu ujednání o rozhodčí doložce a rozhodce je povinen se jí podřídit, aniž by měl o této otázce jakoukoliv diskreci. Tím, že rozhodce rozhodl věc bez nařízení jednání, byla straně rozhodčího řízení odňata možnost projednat věc před rozhodcem. Žalobci dále nebyla doručena k vyjádření obsáhlá replika žalovaného z 9. 10. 2017, aby k ní mohl před vydáním rozhodčího nálezu zaujmout procesní stanovisko. Žalobce totiž legitimně očekával, že mu ještě minimálně bude doručena replika žalovaného spolu s výzvou rozhodce k podání vyjádření k ní v koncentrační lhůtě, o čemž bude výslovně poučen. To se ovšem nestalo. Ze všech shora uvedených důvodů navrhl žalobce zrušit vydaný rozhodčí nález a dále navrhl odložit vykonatelnost rozhodčího nálezu.

2. Usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 7. 2018, které nabylo právní moci dne 7. 8. 2018, soud odložil vykonatelnost rozhodčího nálezu citovaného ve výroku I. tohoto rozsudku do pravomocného rozhodnutí ve věci samé o zrušení rozhodčího nálezu v této věci.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, účastníci uzavřeli smlouvu o zápůjčce, kdy tuto smlouvu uzavřel žalobce coby podnikatel. Účel zápůjčky byl na potřeby podnikání. Rozhodčí smlouva se pak vztahuje k této smlouvě o zápůjčce a i na rozhodčí smlouvě je žalobce identifikován jako podnikatel, svým identifikačním číslem a sídlem. Pouhým nahlédnutím na podepsanou smluvní dokumentaci je zřejmé, že tato byla uzavírána mezi dvěma podnikateli. Pokud jde o důvody uváděné žalobcem, k těmto se žalovaný vyjadřuje tak, že poukazuje na četnou judikaturu Ústavního soudu ČR, který v mnoha případech posuzoval rozhodčí doložky, resp. rozhodčí smlouvy, které věřitel používá ve své smluvní dokumentaci a neshledal je neplatnými. Žalovaný poukazyval na usnesení Ústavního soudu ČR, která považuje rozhodčí doložky společnosti žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považuje rozhodčí doložky společnosti žalovaného za nikoliv v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Je rovněž z těchto rozhodnutí patrné, že rozhodčí doložky používané společností žalovaného jsou férové a přiměřené a v tomto smyslu také vyhovující sjednocujícímu stanovisku Nejvyššího soudu (sp. zn. 31 Cdo 1945/2010), ale i Nálezu Ústavního soudu (sp. zn. II. ÚS 2164/10). Žalovaný poukazuje i na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 625/03, platí, že „Základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, která nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady“. Sjednaná rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se žalovaný se žalobcem dohodl, jedná se o dvoustrannou dohodu, a pokud by s ní žalobce nesouhlasil, nemusel ji uzavírat. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený, nejedná se o rozhodce, který by nebyl předem znám oběma stranám sporu. Rozhodce navíc mohl vybrat i dlužník viz. ust. 3.1.1 – 3.1.6 rozhodčí smlouvy – byl k tomu vyzván v rámci předžalobní výzvy, a pokud tak neučinil, jde to jen k jeho tíži. Pokud jde o podjatost rozhodce, kterou namítá žalobce, v tomto žalovaný odkazuje na další rozhodnutí např. Nejvyššího soudu, a to konkrétně na rozhodnutí Nejvyššího soudu z 23. 1. 2018 sp. zn. 20 Cdo 4022/2017. Pokud se týká namítaného důvodu pro zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení, a tedy žádost stran o nařízení ústního jednání dle článku 3.4. rozhodčí smlouvy - Rozhodce ústní jednání nařídí, jestliže předložené písemnosti shledá jako nedostačující ve věci samé. Dle rozhodčího nálezu rozhodce dospěl k závěru, že v tomto řízení lze rozhodnout na

základě listinných důkazů, proto důvody pro nařízení ústního jednání neshledal. Tento postup je zcela v souladu se sjednanou rozhodčí smlouvou a není to nic, čím by byl snad někdo krácen na svých právech.

4. Dle § 115a o.s.ř. projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí.
5. K výzvě soudu dle § 101 odst. 4 a § 115a o.s.ř. o tom, zda účastníci souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání se účastníci nevyjádřili, jejich souhlas se tak předpokládá (§101 odst. 4 o.s.ř.), a proto soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.
6. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení (dále jen zákon) návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
7. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, za b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, za c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, za d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, za e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, za f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému nebo nedovolenému, za g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
8. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce Mgr. Radka Lubiny soud zjistil, že žalobce jako vydlužitel uzavřel se žalovaným, jako zapůjčitelem smlouvu o revolvingové zápůjčce č. [REDAKCE] dne 23. 4. 2015, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu č. [REDAKCE] ze dne 23. 4. 2015 (dále jen rozhodčí smlouva), dále dne 8. 1. 2018 byl vydán a dne 22. 1. 2018 doručen žalobci rozhodčí nález rozhodce Mgr. Radka Lubiny, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému částku 170.816 Kč s příslušenstvím, náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozhodčího nálezu. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že veškeré spory o nároky, které přímo nebo odvozeně vznikly či v budoucnosti vzniknou ze smlouvy o revolvingové zápůjčce (vč. sporů ze zajištění dluhů z této smlouvy o revolvingové zápůjčce a včetně sporů ze směnky vystavené podle smlouvy o revolvingové zápůjčce), nebo v návaznosti na smlouvu o revolvingové zápůjčce, včetně sporů z dohody o podmínkách konsolidace dluhu vydlužitele, byla-li tato dohoda o podmínkách konsolidace dluhů vydlužitele v souvislosti se smlouvou o revolvingové zápůjčce uzavřena, budou dle zák. č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení, v platném znění, rozhodovány v rozhodčím řízení a to dle níže uvedených pravidel rozhodčího řízení. Dále bylo zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních 13 osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. Dále bylo zjištěno, že v případě, že zapůjčitel bude podávat rozhodčí žalobu pouze proti jedinému žalovanému, je povinen před podáním žaloby zaslat žalovanému písemnou výzvu, aby tento vybral rozhodce, u kterého má být rozhodčí řízení vedeno. Žalovaný je oprávněn tohoto rozhodce vybrat pouze ze sjednaného seznamu rozhodců uvedeného v bodě 3.3. této rozhodčí smlouvy. Z rozhodčí smlouvy bylo dále zjištěno, že rozhodce může nařídit ústní jednání, jestliže předložené písemnosti shledá nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé. V ostatních případech nebude ústní jednání nařizováno a bude rozhodováno v písemném rozhodčím řízení. Rozhodčí řízení je neveřejné. Z předžalobní výzvy ze dne 14. 7. 2017 adresované žalovaným žalobci bylo zjištěno, že v předžalobní výzvě byl žalobce vyzván, aby si ze seznamu rozhodců uvedených v rozhodčí smlouvě zvolil rozhodce, u něhož má být rozhodčí řízení o nárocích proti němu, nedojde-li k jejich dobrovolné úhradě, z jeho strany vedeno. Výběr rozhodce byl vyzván žalobce písemně

sdělit do 15 dnů od data odeslání této výzvy s tím, že pokud tak žalobce neučiní, vybere rozhodce v souladu s dohodnutými pravidly sám žalovaný. Z ostatních provedených důkazů nebyly soudem zjištěny skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci s ohledem na dále uvedené závěry, ke kterým zdejší soud dospěl.

9. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezů byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezů žalobci, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z předložených listinných důkazů (připojeného rozhodčího spisu) 22. 1. 2018 byl žalobci doručen rozhodčí nález rozhodce Mgr. Radka Lubiny, žaloba na zrušení rozhodčího nálezů byla podána dne 14. 2. 2018, tedy návrh na zrušení rozhodčího nálezů byl podán včas. S ohledem na posouzení věci ze strany soudu dle zákona účinného v době podání žaloby respektive v době rozhodnutí o návrhu, se soud zabýval žalobcem tvrzeným důvodem dle ust. § 31 písm. b), c) a e) zákona s tím, že rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná nebo byla zrušena nebo se na dohodnutou věc nevztahuje, ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat. Soud neshledal rozhodčí smlouvu uzavřenou mezi účastníky jako neplatnou, v podrobnostech soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, 20 Cdo 5642/2017. V rozhodčí smlouvě sjednaný způsob výběru rozhodců je platný, výčet rozhodců je stálý a neměnný, rozhodci jsou jednoznačně a jmenovitě určeni, jde tak o platný právní úkon dostatečně transparentní. | Z rozhodčího spisu bylo dále zjištěno, že to byl sám žalobce, který byl žalovaným v rámci předžalobní výzvy vyzván, necht' zvolí rozhodce dle vlastního výběru dle uzavřené rozhodčí smlouvy mezi účastníky. Stejně tak, pokud jde o žalobcem namítanou ekonomickou závislost rozhodce na žalovaném, odkazuje soud na výše citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu. Vztah ekonomické závislosti nelze spatřovat jen v tom, jak uváděl žalobce, že rozhodci vzhledem ke každé jím vyřízené věci vzniká nárok na odměnu, k vyloučení rozhodce z projednání a rozhodnutí věci může pak dojít teprve tehdy, když je evidentní, že jeho vztah k dané věci, účastníkům nebo k jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (pokud by řízením či jeho výsledkem mohl být dotčen rozhodce na svých právech). Stejně tak namítaná neplatnost rozhodčí smlouvy z důvodu jejího rozporu s dobrými mravy nebyla soudem shledána, takto sjednaná rozhodčí smlouva nezakládá nerovnováhu v právech a povinnostech stran v neprospěch žalobce. Při podpisu rozhodčí smlouvy byly jednoznačně určeny osoby rozhodců, v případném rozhodčím řízení byly sjednány i podmínky přezkumného řízení. Soud tak neshledal ani tuto námitku žalobce jako důvodnou. Pokud jde o žalobcem dále namítanou nemožnost věc před rozhodcem projednat, tak z rozhodčího spisu bylo zjištěno, že žalobce byl vyzván rozhodcem k vyjádření se k návrhu žalovaného v rozhodčím řízení s tím, že nebylo sporné, že žalobce žádal o nařízení ústního jednání, dále pokud rozhodce rozhodl věc bez nařízení ústního jednání bez ohledu na návrhy účastníků rozhodčího řízení, ani tento průběh rozhodčího řízení neshledal soud takovým, na základě kterého by nebyla poskytnuta možnost účastníkům rozhodčího řízení věc před rozhodcem projednat, když z rozhodčí smlouvy uzavřené mezi účastníky plyne a bylo sjednáno, že rozhodce nařídí ústní jednání může nikoliv musí, a to jestliže předložené písemnosti shledá nedostačující pro rozhodnutí ve věci samé. Soudu tak nezbylo než žalobu v celém rozsahu zamítnout.
10. Vzhledem k tomu, že žalovaný měl ve věci plný úspěch, má dle ust. §142 odst. 1 věta první o.s.ř. proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalovanému náklady v řízení nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II, tedy že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 4. června 2020

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.  
předsedkyně senátu